

Banker om, at disse skulle aftage for et vist Antal Millioner af en bestemt Serie i de kommende Terminer, og disse Aftaler, som der formodentlig var betalt for, vare ingenting værd, hvis Serien nu skulde lukkes. Det er muligt, at dette er værd at overveje, og jeg skal være villig til at tage det under Overvejelse under Udvalgsforhandlingerne. Jeg finder det forbavsende, at man ikke har henledet min Opmærksomhed derpaa under de Forhandlinger, jeg har ført med det af Kreditforeningerne nedsatte Udvalg angaaende Lovforslaget. Der fremkom ikke der for mig noget, som har kunnet bevirke, at jeg skulde tage dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Jeg kommer saa til det ærede 10de kongevalgte Medlem (Estrup). Det nævnte ærede Medlem indrømmede, ligesom de andre Talere, at det ved denne Foranstaltning virkelig vilde lykkes at skaffe billigere Laan, men han spurgte: Er det at skaffe billigere Laan til Ejendomsbesidderne tilstrækkeligt. Motiv for Statsmagten til at gribe ind og gøre sig til Formidler mellem Laantagerne og Verdenspengemarkedet? Det forbavser mig meget, at netop det ærede 10de kongevalgte Medlem stiller dette Spørgsmaal; thi han er jo, saa vidt jeg ved, den første, der har stillet Forslag om, at Staten netop skulde være Formidler mellem Laantagerne og det fremmede Pengemarked. Det er det, som er sket ved Forslaget i Oktober 1886 om en almindelig Hypotekbank for Danmark. Det ærede Medlem udtalte sig den Gang meget bestemt for, at man skulde gøre dette. Jeg kan citere nogle Ord af det ærede Medlem, der kunde være talte af mig i Dag til Fordel for den Foranstaltning, jeg her staar og taler for. Det ærede Medlem sagde, at Spørgsmaalet ved dette Forslag er, „om det kan antages, at man gennem en Hypotekbank som Mellemand mellem Laangiverne, ikke blot paa vort eget, men paa Verdensmarkedet, for de danske Laantagere kan opnaa billigere Laan end dem, man hidtil har kunnet opnaa her i Landet“. Det er det, Spørgsmaalet drejer sig om, og saa siger det ærede Medlem: „Maa Spørgsmaalet derimod besvares bekræftende, mener jeg, at der ikke blot for Øjeblikket, men overhovedet er Anledning til at ønske, at vi gennem en saadan Foranstaltning kunde opnaa en billigere Prioritetsrente her i Landet.“ Og det ærede Medlem føjede lidt senere til: „Jeg tror altsaa, at det høje Ting vil gøre vel i ikke at forkaste Tanken om en saadan Mægler mellem det store Pengemarked og de dan-

ske Laantagere uden efter den nøjeste Overvejelse; thi det kunde vel hænde, at Fortrydelsen, om den kom senere, kom for sent.“ Det udtalte det ærede Medlem om denne Tanke i 1886, og jeg kunde Ord til andet gentage det her i Dag. Jeg vil ogsaa indtrængende opfordre det høje Ting og det ærede Medlem til paa ny at overveje, om der er Grund til at afvise Tanken om en saadan Institution som Mægler mellem Laantagerne og det store Pengemarked, og sige til det høje Ting, at hvis det ikke nu vil optage Tanken derom, kunde det hænde, at Fortrydelsen kom for sent. Saa undersøgte det ærede Medlem det Spørgsmaal, om det er en almen Fordel at skaffe billigere Penge ind i Landet. Det har jo det ærede Medlem i sin Tid som Finansminister ogsaa været enig i; det skal jeg derfor ikke komme længere ind paa.

Men derefter kom det ærede Medlem ind paa sit Hovedpunkt — hvor han sagde, at der nærede han ingen Tvivl —, og det var det, at denne Institution, saaledes som den her foreslaas organiseret, er i den Forstand en Statsinstitution, at Staten maa hæfte for Institutionens Forpligtelser, ikke blot med de 20 Millioner, der ere lagte som Grundfond, og som ere henlagte til samme Formaal, men Staten maa hæfte med hele sin Formue — derom nærede det ærede Medlem ingen Tvivl. Jeg kan ikke sige andet, end at ogsaa dette forbavser mig. For det første forbavser det mig efter Lovforslagets Ord. Thi det forekommer mig ikke, at der fra deres Side, som skulle gaa med til at yde Laanene, vilde være nogen Mening i at fordre en særskilt Grundfond paa $\frac{1}{3}$ af hele Udlaansmassen henlagt som Sikkerhed, naar de til Sikkerhed havde hele den danske Stats Formue. For det andet er der ikke i Udtrykkene i Lovforslaget noget som helst, der hjemler det, og endelig staa vi jo ikke paa bar Bund i saa Henseende. Dette Forslag her er udarbejdet efter den eksisterende Lov for „Kongeriget Norges Hypotekbank“, hvis Titel altsaa lyder ganske tilsvarende til dette Forslags Titel: Kongeriget Danmarks Hypotekbank. Og Bestemmelserne med Hensyn til Statens Forpligtelser ere i Realiteten nøjagtig de samme for den norske Hypotekbank, en Institution, som allerede har virket i mange, mange Aar, og som det ærede Medlem har været meget bekendt med; thi allerede i 1886, da det ærede Medlems eget Forslag var under Behandling, omtalte han Kongeriget Norges Hypotekbank.